

Lone Bellings tale ved Folkets Klimamarch

Taler

Lone Belling
Borger

Dato

5. september 2020

Sted

Store Torv, Aarhus

I dag er vi samlet for at begrave den gamle normal.

Det kan være hårdt at tage afsked med det kendte. Men nødvendigt, hvis vi vil give plads til, at et nyt og mere bæredygtigt liv kan spire frem.

For vi må indse, at vores livsstil og velstand bygger på et helt ekstraordinært træk på klodens begrænsede ressourcer. Måske er vi et af verdens lykkeligste folk, men prisen er, at vi lægger beslag på langt over 4 planeter om året, og vi har et af de højeste CO₂-udslip pr. indbygger i verden.

Så vores nuværende velfærd betales ikke bare af kommende generationer, men også af mennesker, dyr, planter og økosystemer overalt på kloden.

Klimaforandringerne er ikke et andet sted eller noget ude i fremtiden. Det er lige nu, og de mest sårbare betaler den højeste pris.

Er det retfærdigt? Har vi i den rigeste del af verden en særlig ret til at leve et liv som reelt forhindrer andre – nu og i fremtiden – i at skabe en tålelig og levedygtig tilværelse? Er det etisk ansvarligt?

Nej, det synes jeg ikke. Vi kommer ikke uden om, at grøn omstilling også handler om etik. Kriserne løses ikke af teknologi alene, men af mennesker, som handler ansvarligt. Dvs. hurtigt, tilstrækkeligt og på en måde, så vi husker og forstår, at vi er forbundet med alt levende. Derfor rækker vores etiske ansvar langt videre end til de nærmeste.

Når vi i dag sammen begraver den gamle normal, det, som er socialt og miljømæssigt ubæredygtigt, så markerer vi både over for hinanden og vores politikere, at tiden ikke er til, at vi benægter eller bortforklarer realiteterne. Lad os se virkeligheden i øjnene. Lad os bruge viden og fakta som afsæt for handling.

Både de individuelle, sociale og systemiske indsatser har betydning. Vi kan hver især gøre noget for at nedsætte vores økologiske fodaftryk. Det betyder noget, hvad vi gør som individer. Men vi kan endnu mere sammen. Vi kan skabe nye trends, være hinandens positive forbilleder og sammen definere den nye normal, som gør det meget mere selvfølgelig og let at tage de bæredygtige valg.

Gennem vores valg af livsstil og forbrug sender vi også et signal til beslutningstagerne om, at vi er parate til ændre vores mad-, bolig-, transport-, og ferievaner. Vi vil videre. Væk fra overforbrug og business-as-usual til verdensmål og bæredygtighed.

Vi skal som samfundsborgere – og som jordboere på en enestående planet – bruge vores stemme og gå på gaden for en retfærdig verden.

Det gjorde vi sidste år, det gør vi nu, og det skal vi blive ved med at gøre, indtil både Mette Frederiksens regering og byrådet her i Aarhus hører os og tager handling.

Så finansloven nu og fremover bliver grøn og retfærdig. Så regeringen og Folketinget sætter handling bag målet om 70 % reduktion af CO₂-udledninger i 2030. Og så Aarhus får en klimaplan, der reelt gør byen CO₂-neutral i 2030.

Kravene fra Folkets Klimamarch til regeringen er derfor, at der afsættes 20 mia. til at sætte gang i den grønne omstilling herhjemme, og at vi lever op til vores løfter fra COP15 i København 2009 og betaler 5 mia. i klimabistand til de lande i verden, der både bliver hårdest ramt af klimaforandringer og har de færreste midler til at løse kriserne.

Ikke mindst skal vi sikre, at danskernes reelle klimaaftryk sænkes. Vi skal derfor ikke kun måle og sænke den udledning, vi producerer i Danmark. Vi skal også sætte reduktionsmål for alt det, vi importerer – tøj, elektronik og alverdens ting og sager.

På lokalt plan må vi samtidig sørge for, at Aarhus tager medansvar for de 90 % af udledningen, der er uden for kommunens handlerum.

Der skal sættes ind, så fremtidens infrastruktur prioriterer kollektiv transport og cykeltransport. Det virker desværre som om, at rådmanden for Teknik og Miljø her i Aarhus tror, at elbiler kan redde verden. Elbiler er en del af løsningen, men det er stadig en bil. En bil, som kræver store mængder ressourcer at producere,

og som i gennemsnit kun transporterer 1,3 person pr. tur. Vi skal derfor ikke indrette vores byer efter bilerne. Vi skal indrette dem efter mennesker.

Der skal også investeres i sol og vind og ikke biobrændsel, og vi skal skabe habitater, der naturligt binder CO2, herunder nye skove. Flere NGO'er har fremsendt alternative klimaplaner til byrådet. Der mangler ikke viden og ideer. Der mangler politisk vilje og handling.

Ofte taler vi om den grønne omstilling som noget, der medfører afsavn og tab af livsstil, frihed og måske identitet. Også i dag er iscenesat som en begravelse, en afsked som kan være forbundet med sorg.

Spørgsmålet er, om det reelt er et tab ift. menneskelig lykke, trivsel og sundhed?

Jeg tror, mange af os under coronanedlukningen opdagede glæden ved langsomheden, stilheden, den renere luft og naturen. Noget af det, vi i vores gamle normale liv havde alt for lidt af.

Ja, der er noget, vi skal holde op med, afstå fra. Men vi vinder også en masse. Som fx at cyklister er både sundere og glattere mennesker samtidig med, at de belaster klimaet mindre. Eller at det faktisk øger livskvaliteten at sortere sit affald. Fordi man dagligt mindes om at være en del af noget større.

Corona har også vist os, at hurtige og radikale ændringer er mulige. Vi har set handlekraftige ledere sætte nye dagsordener og tage ekstraordinære midler i brug.

Det afgørende for den grønne genstart er, om vi lytter til stemmerne fra fortiden om at svinge dankort og forbruge. Eller om vi lytter til de stemmer, der peger mod en anden og bæredygtig fremtid.

Stemmer, der fortæller om kærlighed til planeten, om ansvar for det globale samfund og om færre materielle forestillinger om det gode liv.

Derfor skal vi i dag ikke kun begrave den gamle normal. Vi skal tegne skitserne til en ny normal. Vi skal skabe attraktive fortællinger om livsformer og fællesskaber, som både er gode og bæredygtige.

Modstandsdygtige og levedygtige samfund. Vi skal skabe og dele håbefulde billeder af den fremtid, som vi sammen skal udvikle på tværs af civilsamfund, erhvervsliv og politik.

Og fremtiden skal ikke bare være grøn, den skal være farverig – og fuld af

undringskraft. Derfor er kultur og kunst afgørende vigtig for, at vores bæredygtige samfund bliver smukt, sjovt og livfuldt.

Indtil nu har kloden være gavmild over for alt liv. Men vi har igangsat en accellerede ødelæggelse af økosystemer, der gør, at det fremover bliver langt mere barsk at være jordbo. Derfor skal vi handle konsekvent, tilstrækkeligt og hurtigt, så vi kan undgå det allerværste.

Og vi skal handle med både hjerne og hjerte. Den grønne omstilling kræver videnskab og fakta. Men den kalder også på empati og forbundethed med hinanden, naturen og kloden. For det vi holder af og føler os knyttet til, passer vi på.

Så lad os passe på den vidunderlige og forunderlige verden, vi er en del af, men ikke skal herske over. Lad os vise politikerne og virksomhederne, at vi er omstillingsparate. Lad os begrave den gamle normal og sammen skabe en ny.

Rigtig god klimamarch!

Kilde

fremtidenivorehaender.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Demonstrationstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lone-bellings-tale-ved-folkets-klimamarch-2020>